

Резюме

Смітюх Н. В. Правовий механізм доступу до адвокатської діяльності: поняття та структура.

У статті висвітлено поняття правового механізму доступу до адвокатської діяльності, його структуру, що складається з відповідних правових засобів. Визначено поняття правового засобу та здійснено комплексний аналіз законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність України в аспекті визначення елементів досліджуваного правового механізму. Розкрито такі елементи правового механізму доступу до адвокатської діяльності як нормативно-правове забезпечення, права і обов'язки особи, заборони, строки, міри відповідальності, встановлені законодавством процедури та гарантії тощо.

Ключові слова: правовий механізм, доступ до адвокатської діяльності, правовий засіб, стажування, адвокатура.

Резюме

Смітюх Н. В. Правовой механизм доступа к адвокатской деятельности: понятие и структура.

В статье освещены понятие правового механизма доступа к адвокатской деятельности, его структура, состоящая из соответствующих правовых средств. Определено понятие правового средства и осуществлен комплексный анализ законодательства об адвокатуре и адвокатской деятельности Украины в аспекте определения элементов исследуемого правового механизма. Раскрыты такие элементы правового механизма доступа к адвокатской деятельности как нормативно-правовое обеспечение, права и обязанности лица, запреты, сроки, меры ответственности, установленные законодательством процедуры и гарантии и тому подобное.

Ключевые слова: правовой механизм, доступ к адвокатской деятельности, правовое средство, стажировки, адвокатура.

Summary

Smitiykh N. Legal Mechanism of Access to Advocacy: Concept and Structure.

The paper covers the concept of the legal mechanism of access to advocacy, its structure consisting of the corresponding legal means. The concept of a legal remedy was defined and a comprehensive analysis of the law on the advocacy and advocacy of Ukraine in the aspect of determining the elements of the researched legal mechanism was carried out. Such elements of the legal mechanism of access to advocacy as the legal and regulatory framework, the rights and obligations of the person, the prohibitions, the time limits, the liability measures, the procedure and guarantees established by the legislation, and the like, are disclosed.

Key words: legal mechanism, access to advocacy, legal remedy, internship, advocacy.

УДК 342.95

Є. П. ШИЛО

Євгеній Павлович Шило, аспірант Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ЦЕНТРАЛЬНОГО ОРГАНУ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Україна стала на шлях розвитку держави, побудованої на цінностях і стандартах демократичних країн світу. Їх впровадження потребувало перебудови системи центральних органів виконавчої влади, включаючи правоохоронну сферу. Важливим кроком у цьому напрямі стало прийняття Закону України «Про Національну поліцію» № 580-VIII від 2 липня 2015 р.¹ (далі – «Закон»), яким створено нове сервісне, цивільне, охоронне відомство європейського зразка – Національну поліцію України, замість застарілого силового механізму – міліції.

Оскільки поліція є найбільшою установою за обсягом реалізованих завдань правоохоронного характеру, то для її становлення як авторитетної державної структури, якій довіряють люди, наявність чітко сформульованих мети та завдань є вкрай важливим. Сучасні стрімкі законодавчі зміни зумовлюють необхідність дослідження проблеми їх точного визначення, що й становить предмет даної статті.

Науково-теоретичну основу дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених у галузі теорії держави і права та адміністративного права: В. Б. Авер'янова, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурки, Ю. П. Битяка, К. С. Бельського, І. А. Горшенєвої, А. В. Губанова, С. М. Гусарова, Д. П. Калаянова, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, С. Ф. Константінова, М. В. Корнієнко, В. І. Олефіра, К. Б. Левченко, Р. С. Мельника, О. В. Негодченка, Ю. С. Шемшученка, О. Н. Ярмиша та інших.

Окремі аспекти мети та завдань діяльності поліції висвітлювалися у працях О. С. Віханського, Д. С. Денісюка, Г. Г. Забарного, Р. А. Калужного, Д. К. Катрич, О. О. Колосова, І. І. Огороднікової, Д. М. Ластовича, О. С. Проневича, О. Ю. Салманова, Х. В. Солнцевої, В. К. Шкарупи та інших.

Незважаючи на наявні наукові дослідження, поставлена проблеми є недостатньо висвітленою та потребує додаткового вивчення.

Метою статті є визначення мети та завдань діяльності Національної поліції України як новоствореного центрального органу виконавчої влади, на основі аналізу теоретико-методологічних засад та нормативно-правових актів.

Будь-яка діяльність завжди має свою мету та завдання, які має бути досягнуто та вирішено під час цієї здійснення². Їх чітке визначення та обґрунтоване формулювання позитивно впливають на ефективність реалізації.

Сучасний стан наукових розробок стосовно визначення мети діяльності поліції свідчить про те, що це поняття часто ототожнюють із завданнями, а позиції вчених з цього приводу не завжди відповідають сучасним потребам. Так, на думку Х. В. Солнцевої, основною метою поліцейської роботи є забезпечення правопорядку і безпеки громадян у будь-якому місці України – від села, міста до столиці, охорона прав і свобод людини, суспільства й держави, протидія злочинності³. Д. С. Денисюк, досліджуючи нормативно-правові акти, які регулюють діяльність поліції в Україні, називає основою метою її діяльності забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку⁴. Д. К. Катрич метою діяльності Національної поліції України вважає організацію й реалізацію політики держави щодо забезпечення прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки й порядку, а також надання в межах, визначених законом, послуг особам⁵.

Вказані наукові позиції вчених свідчать про те, що під метою діяльності поліції вони розуміють забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку тощо.

Водночас дещо іншої точки зору дотримується О. Ю. Салманова, яка вищезазначене відносить не до мети, а до завдань. Так, на її думку, основними завданнями Національної поліції України є реалізація, в порядку та в межах, передбачених законодавством, державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидія злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку⁶.

Схожої точки зору притримуються І. І. Огороднікова та О. О. Колосов, які зазначають, що основними завданнями поліції є захист прав громадян, запобігання скоєнню злочину, репресія (припинення) злочину, розкриття злочину, дотримання громадянами правового порядку, переслідування правопорушників, а також забезпечення захисту майна і надання допомоги громадянам у кризових ситуаціях⁷.

Г. Г. Забарний, Р. А. Калюжний та В. К. Шкарупа також відносять саме до завдань поліції наступне: «гарантування особистої безпеки громадян; захист їх прав та свобод; забезпечення охорони громадської безпеки та громадського порядку; попередження, припинення злочинів та інших правопорушень; забезпечення дорожнього руху»⁸.

Таким чином вбачається, що наразі немає єдиного підходу до визначення мети діяльності поліції та розмежування її із завданням. Однак потрібно брати до уваги, що це дві різні категорії, які тісно пов'язані між собою та мають близькі, але не тотожні значення та зміст. Такі випадки змішування понять є непоодинокими.

На жаль, чинне законодавство України не містить чіткого визначення *мети діяльності* поліції і не дає відповіді на це питання. Президент України лише вказав на основну *мету розвитку* Національної поліції України як державного органу.

Так, відповідно до абз. 3 п. 3.5 Розділу 3 Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої Указом Президента України від 14 березня 2016 р. № 92/2016⁹, основною метою розвитку Національної поліції України є поетапне створення правоохоронного відомства європейського зразка для подальшого ефективного виконання завдань. У даному Указі описуються етапи розвитку поліції щодо досягнення нею рівня органу європейського зразка. Втім, у ньому не говориться про стратегічну мету діяльності цього органу і тактику її реалізації. Президент вказав лише орієнтир для внутрішньої організаційної побудови Національної поліції України, що опосередковано вказує на мету її діяльності без надання конкретики.

Такий стан понятійної невизначеності повинен бути вирішений. Особливо в той час, коли Національна поліція України створювалася як інструмент реалізації суспільних перетворень, які відбуваються в житті держави.

Як правильно зазначає І. А. Горшеньова, зарубіжний досвід засвідчує прагнення до визначення трьох основоположних факторів у діяльності поліції, а саме: стратегічної мети, досягнення якої має прагнути поліція; завдань, розв'язання яких має забезпечити досягнення стратегічної мети; обов'язків (як деталізації завдань), що покладаються на службовців цієї правоохоронної формації¹⁰. З огляду на вказані обставини вважаємо, що Національна поліція України, як орган, який тільки починає працювати, повинен мати певну стратегічну мету, що відповідає сучасним запитам громадян, у зв'язку з чим її необхідно визначити як в теорії, так і закріпити в законодавстві.

Так, Великий тлумачний словник сучасної української мови передбачає, що «мета – це те, до чого хтось прагне, чого хоче досягти; ціль»¹¹. На думку Д. М. Ластович, у загальному розумінні «мета – це уявна модель бажаного результату, те, до чого прагнуть суб'єкти процесу»¹². О. С. Віханський вважає, що «мета – це конкретний стан конкретних характеристик організації, досягнення яких є для неї бажаним і на досягнення яких спрямована її діяльність»¹³.

Якщо взяти за приклад країну Ізраїль, то, як зазначає В. Л. Фільштейн¹⁴, в ній поряд із поняттям «мета» широко застосовується поняття «місія». Посилаючись на думку В. Г. Федцова, науковець підкреслює, що під «місією» дослідники розуміють «головну, загальну ціль організації, яка визначає причину її існування». Місія надає необхідні орієнтири, визначає те, що «відрізняє дану організацію від інших, виражає філософію та зміст її існування»¹⁵.

Виходячи із вказаного, метою діяльності Національної поліції України повинно бути досягнення певного бажаного результату, на досягнення якого спрямована вся діяльність органу, і цей результат повинен відображати призначення поліції та визначати певні орієнтири її діяльності.

Досягнення мети неможливо без побудови діяльності Національної поліції України, як сервісного, цивільного, правоохоронного відомства європейського зразка, на таких цінностях, як верховенство права, законність, повага до основоположних прав людини та взаємодія з населенням на засадах партнерства.

Оскільки мета має доволі просторий, а у ряді випадків – навіть абстрактний характер, розглядаючи будь-яку діяльність варто більш детально звертати увагу й на її завдання, які, в принципі, також є цілями, але більш дрібними, чіткими та конкретизованими¹⁶.

Відповідно до Великого тлумачного словника сучасної української мови, «завдання – це наперед визначений, запланований для виконання обсяг робіт, справа і т.ін.»¹⁷. На думку деяких науковців, завдання органів Національної поліції України є похідними від мети, що стоїть перед ними¹⁸. ***З огляду на викладене можемо сказати, що завданням Національної поліції України повинні бути певні дії, ефективно виконання яких призводить до отримання результату, досягнення мети. Саме завдання, виконання яких надає можливість досягнути певного результату, визначають зміст діяльності Національної поліції України.***

Для оптимізації і ефективного виконання завдань Національна поліція України була створена у вигляді цілісного системного органу, а саме центрального органу виконавчої влади. Так, відповідно до ст. 1 Закону¹⁹, п. 1 Положення про Національну поліцію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877²⁰, Схеми спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10 вересня 2014 р. № 442²¹, Національна поліція України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ, і який реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Згідно з пп. 2 п. 3 Положення про Національну поліцію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877, крім реалізації державної політики поліція також виконує завдання щодо внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій про забезпечення формування державної політики в зазначених сферах. В свою чергу, п. 1, 3 Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878²² встановлено, що Міністерство внутрішніх справ є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, основним завданням якого є забезпечення формування державної політики у визначених сферах, включаючи охорону прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидію злочинності, забезпечення публічної безпеки й порядку, а також надання поліцейських послуг.

Тобто, Національна поліція України входить до системи центральних органів виконавчої влади, а її діяльність спрямовується і координується Міністром внутрішніх справ як членом Кабінету Міністрів України. При цьому завданнями Національної поліції України, як центрального органу виконавчої влади, є реалізація державної політики та внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а завданням Міністерства внутрішніх справ України є формування такої державної політики.

Для кращого розуміння згаданих завдань та ролі цих двох органів з їх виконання необхідно зазначити, що вироблення (формування) державної політики – це сукупність стадій, факторів, умов, діяльності суб'єктів політики та груп впливу в процесі вибору стратегічних цілей, а також їх закріплення у відповідних документах (законах, програмах, доктринах тощо)²³. Формування такої політики починається з визначення основних цілей та пріоритетів політичної влади в галузях (сферах), що потребують державного регулювання й впливу. Спочатку вивчаються суспільні проблеми та досліджується, чому вони є об'єктами діяльності органів державного управління (влади). Далі ці проблеми аналізуються²⁴. У ході аналізу надаються відповіді щодо їх вирішення. Після чого у нормативно-правових актах і програмах закріплюються механізми врегулювання проблем.

Отже, Міністерство внутрішніх справ України, як суб'єкт формування державної політики, вивчає суспільні проблеми у відповідній сфері, виробляє стратегію дій з їх вирішення, визначає пріоритетні цілі та вживає заходів для правового оформлення механізмів досягнення поставлених цілей. Наприклад, до завдань Міністра внутрішніх справ України з формування державної політики входить: узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробки пропозиції щодо його вдосконалення та винесення їх на розгляд Кабінету Міністрів України; розроблення проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції; погодження проектів законів, інших актів законодавства, які надходять на погодження від інших міністерств та центральних органів виконавчої влади; розроблення проектів державних програм з питань забезпечення публічної безпеки і порядку, протидії злочинності, та іншому (п. 4 Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878).

У свою чергу, реалізація державної політики – це постійний, динамічний процес досягнення поставлених цілей, у якому беруть участь різні органи державної влади та інститути громадянського суспільства. Реа-

лізація починається відразу після ухвалення та легітимізації державної політики або окремої програми і є основним видом діяльності державного апарату²⁵. Як зазначає І. І. Петренко, реалізація політики – це здійснення та моніторинг державної політики, що передбачає комплекс заходів із впровадження прийнятих рішень і програм²⁶.

Говорячи про моніторинг, вітчизняні вчені зазначають, що будь-яка система заінтересована в одержанні достовірної інформації щодо процесів, які відбуваються в зовнішньому та внутрішньому середовищах. Для цього формується система моніторингу. Її завдання полягає в контролі за процесами реалізації державної політики та виявленні сприятливих можливостей, а також відхиленні у цьому процесі для своєчасного розроблення та реалізації відповідних заходів. Це своєрідна політика безпеки, що включає: інформаційну, аналітичну та оперативну системи²⁷.

Таким чином, завданням Національної поліції України, як суб'єкта реалізації державної політики, є втілення у життя сформованої у нормативно-правових актах та програмах політики держави шляхом розроблення тактики дій і вжиття необхідних заходів, а також здійснення моніторингу за процесами реалізації державної політики, вироблення на підставі цього рекомендацій і рішень про внесення змін до стратегії, змісту роботи та ін.

При цьому, як слушно зазначають науковці (О. Ю. Оболенський, М. М. Іжа, В. І. Шарий, М. Г. Свірін та ін.)²⁸, важливим фактором успіху є якість розробленої політики, державних програм чи прийнятих рішень. Існує такий термін, як «здійсненність рішення», який означає, що ще на етапі розроблення розраховується ймовірність реалізації всіх запланованих заходів з урахуванням впливу різних факторів. Багато залежить і від того, наскільки точними є завдання і як їх інтерпретують конкретні виконавці, особливо на нижчих рівнях управління, оскільки на регіональному та місцевому рівнях відбувається повсякденна реалізація державних рішень.

Також основу відносин між Національною поліцією України і Міністерством внутрішніх справ, як органами одного організаційного рівня, становить принцип координації. Як зазначають українські вчені, цей принцип виявляється в узгодженні дій і рішень, взаємних консультаціях, обговореннях, проведенні спільних заходів і виданні спільних актів, укладенні адміністративних договорів (угод) тощо²⁹.

Тому запорукою успіху виконання Національною поліцією України, як центральним органом виконавчої влади, завдання з реалізації державної політики є координація діяльності між Міністром внутрішніх справ і керівником поліції, чіткість сформульованих завдань та якість сформованої політики.

Отже, можемо зробити висновки, у сучасній науці немає єдиного підходу до визначення мети діяльності Національної поліції України, часто мета і завдання не розмежовуються. Проведений аналіз наукових джерел та положень чинного законодавства України дає підстави стверджувати, що метою діяльності Національної поліції України є досягнення стабільно високого рівня правопорядку й безпеки суспільства, довіри і впевненості громадян у поліції. Водночас такий рівень має визначатися на основі незалежних соціологічних опитувань, статистичних даних та аналітичних матеріалів.

В свою чергу, завданням Національної поліції України, як центрального органу виконавчої влади, є реалізація державної політики та внесення пропозицій щодо її формування у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

¹ Про Національну поліцію : Закон України № 580-VIII від 2 липня 2015 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

² Патюк С. О. Завдання кримінального провадження України / С. О. Патюк // Науковий вісник національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 1. – С. 95–101. – С. 95.

³ Солнцева Х. В. Організація поліцейської діяльності в Україні та США: структура / Х. В. Солнцева // Право і Безпека. – 2016. – № 1. – С. 69–73. – С. 70.

⁴ Денисюк Д. Завдання Національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення / Д. Денисюк // Підприємство, господарство і право. – 2016. – № 8. – С. 100–104. – С. 100–101.

⁵ Катрич Д. К. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України: поняття і зміст / Д. К. Катрич // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – Вип. 36 (2). – С. 31–35. – С. 33. – (Серія «Право»).

⁶ Салманова О. Ю. Правові акти в управлінській діяльності Національної поліції України : моногр. / О. Ю. Салманова ; за заг. ред. А. Т. Комзюка ; Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х. : Вид. Панов А. М., 2016. – 460 с. – С. 32.

⁷ Огороднікова І. І. Європеїзація органів внутрішніх справ. Перехід до європейських цінностей / І. І. Огороднікова, О. О. Колосов // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2015. – № 3. – С. 37–43. – С. 41.

⁸ Забарний Г. Г. Адміністративне право України : навч. посіб / Г. Г. Забарний, Р. А. Калюжний, В. К. Шкарупа. – К. : Вид-во Паливода А. В., 2003. – 212 с. – С. 168.

⁹ Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» : Указ Президента України від 14 березня 2016 р. № 92/2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/92/2016/print1495741435134806>

¹⁰ Горшенева И. А. Полиция в механизме современного государства: Теоретико-правовые аспекты : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / И. А. Горшенева; Юридический институт МВД России. – М., 2002. – 237 с. – С. 80.

¹¹ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с. – С. 661.

¹² Ластович Д. М. Місце та значення поліцейських послуг в діяльності національної поліції / Д. М. Ластович // Форум права. – 2016. – № 1. – С. 14–146. – С. 141 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index

- ¹³ Виханский О. С. Стратегическое управление : учеб. / О. С. Виханский. – М. : Гардарики, 2000. – 245 с. – С. 75.
- ¹⁴ Фільштейн В. Л. Організаційно-правові засади діяльності Національної поліції Держави Ізраїль (порівняльно-правовий аналіз) : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / В. Л. Фільштейн ; Київський національний ун-т внутрішніх справ. – К., 2009. – 194 с. – С. 37.
- ¹⁵ Там само.
- ¹⁶ Ластович Д. М. Місце та значення поліцейських послуг в діяльності національної поліції / Д. М. Ластович // Форум права. – 2016. – № 1. – С. 141–146. – С. 142 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index
- ¹⁷ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с. – С. 378.
- ¹⁸ Денисюк Д. Завдання Національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення / Д. Денисюк // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 8. – С. 100–104. – С. 100.
- ¹⁹ Про Національну поліцію : Закон України № 580-VIII від 2 липня 2015 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
- ²⁰ Про затвердження Положення про Національну поліцію : постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF>
- ²¹ Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-%D0%BF>
- ²² Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>
- ²³ Державна політика : підруч. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. – К. : НАДУ, 2014. – 448 с. – С. 23.
- ²⁴ Там само. – С. 28.
- ²⁵ Там само. – С. 31.
- ²⁶ Петренко І. Сутність державної політики та державних цільових програм / І. Петренко // Віче. Журнал Верховної Ради України. – 2011. – № 10 / [Електронний журнал] : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.viche.info/journal/2566/>
- ²⁷ Державна політика : підруч. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. – К. : НАДУ, 2014. – 448 с. – С. 35.
- ²⁸ Там само. – С. 33.
- ²⁹ Адміністративне право України. Академічний курс : підруч. : у 2 т. / ред. кол.: В. Б. Авер'янов (голова). – К. : Вид-во «Юридична думка», 2007. – Т. 1: Загальна частина. – 592 с. – С. 207.

Резюме

Шило Є. П. Мета та завдання діяльності Національної поліції України як центрального органу виконавчої влади.

У статті досліджено поняття і сутність мети та завдань поліції, а також проведено їх розмежування. Аналізуються думки вчених та положення нормативно-правових актів. Автор надає визначення мети та завдань діяльності Національної поліції України, як центрального органу виконавчої влади, та звертає увагу на важливість координації з міністерством щодо їх виконання.

Ключові слова: поліція, мета, завдання, центральний орган виконавчої влади, реалізація та формування державної політики, координація.

Резюме

Шило Е. П. Цель и задачи деятельности Национальной полиции Украины как центрального органа исполнительной власти.

В статье исследованы понятие и сущность целей и задач полиции, а также проведено их разграничение. Анализируются мнения ученых и положения нормативно-правовых актов. Автор дает определение цели и задач деятельности Национальной полиции Украины, как центрального органа исполнительной власти, и обращает внимание на важность координации с министерством их выполнения.

Ключевые слова: полиция, цель, задача, центральный орган исполнительной власти, реализация и формирование государственной политики, координация.

Summary

Shylo Y. The purpose and tasks of the National Police of Ukraine as a central executive body.

This Article deals with the definitions and essence of the purpose and tasks of the police, as well as researches their distinction. It also analyzes the opinions of scientists and provisions of normative legal acts. The author gives a definition of the purpose and tasks of the National Police of Ukraine as a central executive body, and draws attention to the importance of coordination with the Ministry for their implementation.

Key words: police, purpose, task, central executive body, implementation and formation of state policy, coordination.